

[Victor Pürschel.]

naturligvis ikke udelukket, at man ved at bevæge sig i en Ring kan komme tilbage til Udgangspunktet, og det er muligt, at det er den Opgave, det ærede Medlem Hr. Steen skal løse paa sit Partis Vegne. Det tør jeg ikke have nogen Mening om.

Jeg kommer til Særinteresserne. Jeg nødes til at fatte mig meget kort og skal derfor til det ærede Medlem Hr. Svend E. Johansen sige, at han gjorde dog et Forsøg paa at føre et Bevis for, at Særinteresserne havde gjort sig gældende, i Modsætning til det ærede Medlem Hr. Fr. Dalgaard, som ganske undlod dette, men bare, efter min Opfattelse, løb fra det, han havde sagt; det kommer jeg til senere. Men den Dokumentation, som det ærede Medlem Hr. Svend E. Johansen her læste op, indeholdt efter min Mening ikke noget Bevis for, at der her er afsagt Kendelser, der er præget af Kollegialitetshensyn, for at sige det kort.

Men det ærede Medlem Hr. Fr. Dalgaard citerede Digtet „Pater Josef“. Og hvad betyder i dette Digt Kapunen? Den betyder de private Interesser. Da man kommer ind paa, at der er taget noget, som tilhører Pater Josef som Privatejendom, saa rejses hans Retfærdighedssans pludselig. Saa længe der tages fra andre, saa længe der slaas en Mand ihjel, saa længe det er de offentlige, de almene Interesser, det drejer sig om, saa siger Pater Josef med det ærede Medlem Hr. Fr. Dalgaards Tilslutning: Ja, det kan vi komme over; men da man kommer til de private Særinteresser, saa er det, Pater Josef bliver forfærdet og siger: Dette er en Dødsynd, det er utilgiveligt. Og det var denne Etikette, det ærede Medlem klistrede paa den danske Dommerstand. Det er den, han er løbet fra i Dag. (*Fr. Dalgaard*: Nej). Ja, saa forstaar jeg ikke Dansk, hvis det ikke er det, der er sket. Det er altsaa Kapunen, der skal føres Bevis for; det er den, vi skal have frem, og den skal det ærede Medlem ikke slippe fra. Det var saa morsomt i Gaar, men det er knapt saa morsomt i Dag; naar Kapunen bliver varmet op, er den ikke saa tiltalende, som den var i første Omgang.

Jeg kommer saa til det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersen, som talte om Strafansvar for Medlemmer af Rigsdagen, hvis de stemte for Love, der var grundlovsstridige. Men han talte jo selv om de Medlemmer, hvis Aandsevner ikke var saa udviklede, at de kunde se det, og saa kan jeg berolige det ærede Medlem med — det maa være ham en stor Trøst —, at saa vil han blive frifundet af subjektive Grunde.

Forskellige Medlemmer, den ene mere drabelig Don Quixote end den anden, er draget i Leding og har vundet nogle gevaltige Sejre over Vejrmøller. De har kæmpet mod Dommere, som vilde angribe Rigsdagens Ret! Hvor er det sket? Jeg har ikke set noget af det, og der er heller ikke ført noget Bevis for det. Men Vejrmøllerne, de snurrer og de snurrer, og saa rider de drabelige Riddere frem, og hvis de kommer for nær til dem, bliver de væltet af Vejrmøllerne, saa jeg vil anbefale de Herre ikke at fortsætte paa den Bane, de er inde paa.

Naar det ærede Medlem Hr. Svend E. Johansen sagde, at en Sag ubetinget skal for Appelretten, saa snart den rejses, vil jeg gerne sige, at det er et forfærdelig farligt Vaaben at lægge i en Kværulants Haand. Og man kan ikke klare sig ved at henvise til, at han kan blive straffet for falsk Klagemaal o. s. v. Man maa huske paa, at det falske Klagemaal forudsætter Forsæt. Det forudsætter, at Manden ved, at han fører et falsk Klagemaal. Og det ved han netop efter Forudsætningen ikke; han er jo overbevist om, at han har Ret. Derfor er der ikke noget Værn i denne Bestemmelse.

Den højtærede Minister talte om, at jeg havde angrebet hans Ret til at skrive Pjecer. Hvor staaer det? (*Justitsministeren* [Steincke]: Ingen Steder). Nej, det staaer ingen Steder, men saa skulde den højtærede Minister ogsaa lade være at tale om det. Jeg har ikke sagt det, og det staaer følgelig ikke nogen Steder. Jeg vil ønske, den højtærede Minister vil skrive rigtig mange Pjecer af samme Slags som den sidste, for jo flere han skriver af dem, jo større er Udsigten til, at han snart er færdig med at være Minister.

Til Spørgsmaalet om Særstillingen for Dommerne — jfr. Bemærkningerne til § 6 — skal jeg kun sige, at Ministeren har ikke afkræftet det Bevis, jeg førte for, at det ikke var nogen Særstilling, for saa vidt som der ogsaa er andre, der er undergivet akkurat det samme, og Lovforslaget her tager jo aldeles ikke Sigte paa at fjerne dette for de andres Vedkommende. Derfor er den Bemærkning til § 6 ikke nogen heldig Bemærkning. Ogsaa de udmærkede Folk i Justitsministeriet kan jo undertiden — det sker heldigvis sjældent, men det kan dog ske for de udmærkede Folk i Justitsministeriet, at de siger noget, der ikke er helt uangribeligt.

Ministeren talte om, at han kun havde udtalt sig om Tjenestemandshandlingerne. Dette kunde ikke have forhindret